

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 26. 10. 09.

nr 5458, podpisane Fawcett

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 19 października 2009 r.

Jolanta Fedak

DPS-III-S-070-20-4589-AB/09

P. J. Kwiecień
SEKRETARZ SENATU
Biuro Pracy Senackiej
Warszawa, dnia 27. 10. 09.
7220

Pani
Krystyna Bochenek
Wicemarszałek Senatu

Janina Pamiłowska

W odpowiedzi na oświadczenie senatorskie senatora Czesława Ryszki z dnia 23 września 2009 r. w sprawie zweryfikowanych kryteriów dochodowych oraz kwot świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, uprzejmie wyjaśniam:

Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, której podstawowe zasady działania przyjęte w ustawie o pomocy społecznej (z dnia 12 marca 2004 roku j. t. Dz. U z 2008 r. Nr 115, poz. 728 z późn. zm.) oparte są przede wszystkim o konstytucyjną zasadę pomocniczości państwa. Zastosowanie tej zasady w przepisach o pomocy społecznej, głównymi podmiotami pomocy społecznej uczyniło jednostki samorządu terytorialnego. Dlatego też większość zadań z zakresu pomocy społecznej realizowana jest przez jednostki samorządu terytorialnego w ramach zadań własnych, tak obligatoryjnych (np. w przypadku gminnych jednostek samorządu terytorialnego są to zadania określone w art. 17 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy), jak i fakultatywnych (art. 17 ust. 2 w/wym. ustawy) w ramach ich środków własnych. Zgodnie z tą zasadą ogólną regionalne jednostki samorządu terytorialnego wykonują zadania pomocy społecznej określone w art. 21 ustawy o pomocy społecznej. Ponadto gminne jednostki samorządu terytorialnego wykonują zadania pomocy społecznej zlecane im do realizacji przez administrację rządową w oparciu o art. 18 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej, a powiatowe jednostki samorządu terytorialnego wykonują zadania pomocy społecznej zlecane im do realizacji przez administrację rządową w oparciu o art. 20 w/wym. ustawy. Realizacja tych zadań powinna wpisywać się w lokalne polityki społeczne określone i realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego. Wynika to stąd, że samorządy terytorialne będąc głównym podmiotem pomocy społecznej określają

i realizują lokalne polityki społeczne w zakresie pomocy społecznej będące instytucjonalną odpowiedzialnością władz tych jednostek na potrzeby społeczne. To one suwerennie definiują cele swojej polityki w zakresie pomocy społecznej, a także ustalają wielkość środków finansowych przeznaczanych na realizację obligatoryjnych i nieobligatoryjnych zadań pomocy społecznej mających zapewnić osiągnięcie zakładanych rezultatów, jakim jest umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. O tej niezwykle ważnej, strategicznej funkcji jednostek samorządu terytorialnego realizowanej w ramach polityki społecznej mówią zapisy ustawy o pomocy społecznej w art. 2, art. 17, ust. 1 pkt 1 (i odpowiednio art. 110, ust. 4), art. 19, pkt 1 (i odpowiednio art. 112, ust. 9), art. 21, pkt 1 (i odpowiednio art. 113, ust. 2).

W przedstawionym pokrótce aktualnym stanie prawnym, działając na podstawie art. 22, pkt 14 ustawy o pomocy społecznej, wojewodowie mogą także finansowo wspierać realizację przez jednostki samorządu terytorialnego programów w określonym przez nich obszarze pomocy społecznej. Ponadto minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, także w oparciu o konstytucyjną zasadę pomocniczości państwa – działając w oparciu o art. 23, ust. 1 pkt 7 może opracować i finansować programy osłonowe, a także na podstawie art. 23 ust. 7a wspierać finansowo programy w określonym przez niego obszarze pomocy społecznej. Oto przykłady takich programów:

- Program Ministra Pracy i Polityki Społecznej pt: „Powrót osób bezdomnych do społeczności” z kwotą roczną środków budżetowych 5,0 mln zł, ukierunkowany na wspieranie działalności organizacji III sektora w obszarze pomocy osobom bezdomnym i zagrożonym bezdomnością,
- Program Ministra Pracy i Polityki Społecznej pt: „Wspieranie rozwoju spółdzielczości socjalnej” z kwotą roczną 1,0 mln zł, ukierunkowany na tworzenie krajowej sieci ośrodków o charakterze edukacyjno-doradczym dla grup założycielskich spółdzielni socjalnych,
- Program Ministra Pracy i Polityki Społecznej pt: „Aktywne Formy Przeciwdziałania Wykluczeniu Społecznemu” na kwotę roczną 2,5 mln zł, ukierunkowany na wspieranie inicjatyw samorządów gminnych i organizacji pozarządowych w obszarze lokalnych programów aktywności osób zagrożonych wykluczeniem społecznym,

- Program Ministra Pracy i Polityki Społecznej pt: „Oparcie społeczne dla osób z zaburzeniami psychicznymi” – 3 mln zł. na wsparcie realizacji najlepszych projektów, tworzących lokalną sieć specjalistycznej pomocy dla wskazanej grupy osób.

Od wielu lat Rząd wspiera finansowo gminy w realizacji bezpłatnego dożywiania dzieci do 7 roku życia, uczniów do czasu ukończenia szkoły gimnazjalnej, osób i rodzin znajdujących się w sytuacjach wymienionych w art. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. W dniu 29 grudnia 2004 r. przyjęta została przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawa o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” (Dz. U. Nr 267, poz. 2259 ze zmianą). Zgodnie z art. 13 planowane środki budżetu państwa na realizację programu nie mogą być niższe niż 500 mln zł rokrocznie. Środki te planowane są w budżetach wojewodów oraz w rezerwie celowej budżetu państwa.

Jednocześnie środki jakie gminy powinny przeznaczać na realizację programu nie mogą być niższe niż 250 mln zł rokrocznie w trakcie realizacji programu wieloletniego tj. w latach 2006 – 2009. Tak więc zaplanowana w ustawie o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” łączna wielkość środków w latach 2006 – 2009 nie może być niższa niż 2.900.000.000 zł.

W trakcie realizacji programu w kolejnych latach wielkość środków wydatkowanych na realizację programu przedstawiała się następująco:

- rok 2006 – środki budżetu państwa 484.164.329 zł, środki własne gmin – 265.559.388 zł – łączne wydatki na realizację programu – 749.723.717 zł.
- rok 2007 – środki budżetu państwa 527.107.262 zł, środki własne gmin – 283.972.501 zł – łączne wydatki na realizację programu – 811.079.763 zł.
- rok 2008 - środki budżetu państwa 527.185.875 zł, środki własne gmin – 281.202.864 zł – łączne wydatki na realizację programu – 808.388.739 zł.

Jak wynika z powyższego zestawienia w kolejnych latach tak wydatki budżetu państwa jak i wydatki środków własnych gmin były wyższe niż przewidziane w ustawie o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”. W poprzednich latach wszystkie wnioski wojewodów, na środki finansowe przewidziane w budżecie państwa były realizowane w 100% i w żadnym województwie nie zostały zmniejszone wnioskowane przez wojewodów kwoty. Wnioski wojewodów odzwierciedlały

potrzeby na środki finansowe budżetu państwa, uzgodnione z gminami, na realizację programu w poszczególnych województwach.

Dodać należy, że wojewodowie w latach 2007 – 2008 przenieśli na realizację programu wieloletniego, w ramach posiadanych uprawnień, dodatkowe środki, dlatego środki budżetu państwa są wyższe niż zaplanowane w ustawach budżetowych na te lata.

Więcej też niż planowano w ustawie o ustanowieniu programu wydatkowały gminy ze środków własnych. Jednocześnie pragnę poinformować, że w roku 2008 nie było dzieci, uczniów lub osób dorosłych tj. beneficjentów programu, którzy spełniali określone ustawą, podwyższone kryterium dochodowe uprawniające do bezpłatnej pomocy, a którzy nie byli objęci programem ze względu na brak środków.

W ustawie budżetowej na rok 2009 została zwiększona o 50 mln zł, z 500 mln zł do 550 mln zł., wielkość środków rezerwy celowej budżetu państwa, które zostały przeznaczone na realizację programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”. Dodatkowo, przeprowadzona w roku 2008 nowelizacja ustawy z dnia 29 grudnia 2005 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” pozwoliła na udzielanie pomocy w formie posiłku głodnym dzieciom i uczniom, bez konieczności ustalania sytuacji rodziny w drodze rodzinnego wywiadu środowiskowego. W moim przekonaniu działanie te pozwolą na jeszcze skuteczniejsze udzielanie pomocy uczniom i dzieciom wymagającym wsparcia w zakresie dożywiania.

Obecnie trwają prace nad nowelizacją ustawy z dnia 29 grudnia 2005 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”. Przewiduje się przedłużenie realizacji programu na lata 2010 – 2013, utrzymanie środków budżetu państwa przeznaczonych na realizację Programu na poziomie 550 mln zł rocznie do roku 2013, podwyższenie z 10% do 20% liczby dzieci, które zostaną objęte pomocą bez konieczności ustalania sytuacji rodzinnej w drodze rodzinnego wywiadu środowiskowego.

W ustawie o pomocy społecznej przyjęto model weryfikacji kryteriów dochodowych, w którym przewiduje się inicjowanie z urzędu procedury ich weryfikacji co trzy lata (art. 9). Jednakże zapisy ustawowe przewidują, że jeśli w danym roku kalendarzowym kwota kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej i kwota kryterium dochodowego na osobę w rodzinie będzie równa lub niższa niż minimum egzystencji, Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych może wystąpić do

Rady Ministrów z wnioskiem o zweryfikowanie kwot kryteriów dochodowych. Zatem, gdyby taka sytuacja zaszła w przyszłym roku, Komisja Trójstronna do Spraw Społeczno-Gospodarczych będzie mogła zainicjować procedurę weryfikacji kryteriów dochodowych w pomocy społecznej bez potrzeby zmiany obecnego modelu ich weryfikacji co trzy lata z urzędu. Oczywiście w Departamencie Pomocy i Integracji Społecznej analizuje się funkcjonowanie tego zapisu ustawowego, jednakże na obecną chwilę nie ma uzasadnienia dla planowania zmiany omówionych zapisów ustawowych.

Uważam jednocześnie za niezbędne wyjaśnienie, że procedura zmian kwot progów dochodowych nie oznacza jedyne rozwiązanie prawne w pomocy społecznej, którego zastosowanie ma na celu przeciwdziałanie negatywnym skutkom niedostatku. Przepisy ustawy o pomocy społecznej przewidują możliwość udzielenia pomocy społecznej w szczególnie uzasadnionych przypadkach osobie albo rodzinie o dochodach przekraczających kryterium dochodowe (art. 40 i 41 ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 roku - j. t. Dz. U z 2008 r. Nr 115, poz. 728 z późn. zm.). Ponadto niektóre świadczenia niepieniężne pomocy społecznej świadczone są bez względu na dochód zainteresowanych: praca socjalna (art. 45), poradnictwo specjalistyczne (w szczególności prawne, psychologiczne, rodzinne – art. 46), interwencja kryzysowa (art. 47). Na podkreślenie zasługuje fakt, że przy rozpatrywaniu decyzji o przyznaniu świadczeń pomocy społecznej brane są pod uwagę nie tylko niedostatki finansowe, ale także inne ryzyka socjalne uzasadniające udzielenie pomocy społecznej, a w szczególności: sieroctwo, bezdomność, bezrobocie, niepełnosprawność, długotrwała lub ciężka choroba, przemoc w rodzinie, potrzeba ochrony ofiar handlu ludźmi, potrzeba ochrony macierzyństwa lub wielodzietności, bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych, brak umiejętności w przystosowaniu do życia młodzieży opuszczającej całodobowe placówki opiekuńczo-wychowawcze, trudności w integracji cudzoziemców, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego, alkoholizm lub narkomania, zdarzenie losowe i sytuacja kryzysowa, klęska żywiołowa lub ekologiczna (art. 7).

Istotną formą wsparcia rodzin jest zasiłek celowy, który może być przyznany w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej, w szczególności na pokrycie części lub całości kosztów zakupu żywności, leków i leczenia, opalu, odzieży, niezbędnych przedmiotów użytku domowego, drobnych remontów i napraw w mieszkaniu, a także

kosztów pogrzebu. Zasiłek celowy może być przyznany również osobie albo rodzinie, które poniosły stratę w wyniku zdarzenia losowego lub w wyniku klęski żywiołowej i ekologicznej. Zasiłek z takich przyczyn, może być przyznany niezależnie od dochodu i może nie podlegać zwrotowi.

W uzasadnionych przypadkach nie przewidzianych literą ustawy, uzasadniających przyznanie pomocy społecznej rodzinie o dochodach przekraczających kryteria dochodowe może być przyznany specjalny zasiłek celowy w wysokości nieprzekraczającej kryterium dochodowego rodziny, który nie podlega zwrotowi. Może też być przyznany zasiłek okresowy, zasiłek celowy lub pomoc rzeczowa, pod warunkiem zwrotu części lub całości kwoty zasiłku lub wydatków na pomoc rzeczową. Zasiłki celowe finansowane są z budżetu gmin. Rada gminy, w drodze uchwały, może podwyższyć kwoty uprawniające do zasiłków okresowego i celowego. Rodzina może otrzymać również pomoc w formie zasiłku lub pożyczki na ekonomiczne usamodzielnienie. Jest to pomoc przyznawana w formie jednorazowego zasiłku celowego lub nieoprocentowanej pożyczki, która może być umorzona w całości lub w części.

W ramach świadczeń z pomocy społecznej oferowany jest także szereg świadczeń niepieniężnych, do których zaliczamy między innymi pracę socjalną. Jest to jedna z najważniejszych metod wspierania osób i rodzin wymagających pomocy, rozumiana jako działalność zawodowa mająca na celu pomoc osobom i rodzinom we wzmacnianiu lub odzyskiwaniu zdolności do funkcjonowania w społeczeństwie poprzez pełnienie odpowiednich ról społecznych oraz tworzenie warunków sprzyjających temu celowi. Praca socjalna świadczona jest na rzecz poprawy funkcjonowania osób i rodzin w ich środowisku społecznym. Może być prowadzona w oparciu o kontrakt socjalny będący pisemną umową zawartą z osobą ubiegającą się o pomoc, określającą uprawnienia i zobowiązania stron umowy, w ramach wspólnie podejmowanych przez tę osobę i pracownika socjalnego działań zmierzających do przezwyciężenia trudnej sytuacji życiowej osoby lub rodziny. Pomocy w tej formie udziela się bez względu na dochód rodziny.

Bez względu na posiadany dochód prowadzone jest również poradnictwo specjalistyczne, w szczególności prawne, psychologiczne i rodzinne, dla osób i rodzin, które mają trudności w rozwiązywaniu swoich problemów życiowych lub potrzebują wsparcia. Ponadto, jeżeli osoba lub rodzina pozbawiona jest schronienia, posiłku, czy też niezbędnego ubrania, gmina ma obowiązek zapewnić schronienie oraz dostarczyć niezbędne ubranie i obuwie, dostosowane do indywidualnych właściwości osoby oraz do pory roku.

Działania pomocy społecznej mogą być działaniami elastycznymi, dostosowanymi do aktualnej sytuacji bytowej osób i rodzin, inicjowanymi nie tylko przez niedostatek finansowy, ale także przez pojawianie się różnorodnych innych ryzyk socjalnych, gdyż istnieje prawna możliwość udzielania skutecznej pomocy społecznej także w sytuacjach wyjątkowych, gdy posiadany dochód przekracza przewidziane prawem progi dochodowe.

Jeżeli zaś chodzi o wydatki na świadczenia rodzinne i świadczenia z funduszu alimentacyjnego, to mają one charakter obligacyjny, czyli są wymagalnym zobowiązaniem skarbu państwa. Dlatego też nie może zaistnieć sytuacja, iż osoba uprawniona nie otrzyma świadczeń rodzinnych lub świadczeń z funduszu alimentacyjnego, bądź dostanie je w niepełnej wysokości.

Ograniczenie, w wyniku nowelizacji ustawy budżetowej na rok 2009, do 64,8 mln wysokości środków ujętych w rezerwie celowej, poz. 40 - *Środki na zwiększenie dotacji celowych na realizację świadczeń rodzinnych i świadczeń z funduszu alimentacyjnego* wynikało z szacunków opartych na danych z I półrocza 2009 r. na temat liczby świadczeniobiorców, przeciętnej wysokości świadczenia rodzinnego i świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz danych o skali wydatków na powyższe świadczenia w tym okresie. W przypadku, gdy w II półroczu 2009 r. ww. wartości ukształtują się na poziomie wyższym, niż te z I półrocza 2009 r., zostaną podjęte stosowne działania w celu zabezpieczenia wymagalnych zobowiązań budżetu państwa.

Rada Ministrów, mimo trudnej sytuacji gospodarczej Polski, przyjęła dodatkowe zobowiązanie finansowe powodujące wzrost wydatków z budżetu państwa na świadczenia rodzinne. Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2009 r. w sprawie wysokości dochodu rodziny albo dochodu osoby uczącej się stanowiących podstawę ubiegania się o zasiłek rodzinny oraz wysokości świadczeń rodzinnych (Dz.U. Nr 129, poz. 1058), od 1 listopada 2009 r. nastąpi wzrost kwot zasiłku rodzinnego we wszystkich grupach wieku dzieci o ponad 40%, a także kwoty świadczenia pielęgnacyjnego o ok. 24%, w stosunku do obecnie obowiązujących wysokości. Wysokość zasiłku rodzinnego na dziecko w wieku do ukończenia 5 roku życia wzrośnie do kwoty 68 zł (obecnie: 48 zł), na dziecko w wieku powyżej 5 roku życia do ukończenia 18 roku życia - do kwoty 91 zł (obecnie: 64 zł), na dziecko w wieku powyżej 18 roku życia do ukończenia 24 roku życia - do kwoty 98 zł (obecnie: 68 zł), zaś wysokość świadczenia pielęgnacyjnego wzrośnie do kwoty 520 zł (obecnie: 420 zł). Wzrost kwot zasiłku rodzinnego oraz

świadczenia pielęgnacyjnego spowoduje wzrost wydatków z budżetu państwa na świadczenia rodzinne o 189.700 tys. zł w 2009 r. i o 1.138.700 tys. zł w 2010 r.

Trzeba również zauważyć, że wynikający z ww. rozporządzenia wzrost wysokości zasiłku rodzinnego, spowoduje wzrost od 1 listopada 2009 r. kwoty dopuszczalnego przekroczenia kwoty kryteriów dochodowych bez utraty prawa do świadczeń rodzinnych dla rodzin, które już korzystają z tych świadczeń. Zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy o świadczeniach rodzinnych, świadczenia przysługują także w sytuacji, gdy przeciętny miesięczny dochód netto rodziny w przeliczeniu na osobę w rodzinie przekracza ustawowe kryterium o kwotę nie wyższą niż kwota najniższego zasiłku rodzinnego, ten zaś wzrośnie do kwoty 68 zł (np. dla czteroosobowej rodziny z dopuszczalne przekroczenie kryterium wzrośnie o 80 zł i wyniesie 272 zł). Jednakże w przypadku przekroczenia kryterium dochodowego w następnym roku kalendarzowym świadczenia rodzinne już nie będą przysługiwać.

Działania Rządu nie mają nic wspólnego z oszczędzaniem na najuboższych. Przeciwnie, wynikają one z nadrzędnego priorytetu w działaniu Rządu w ramach planowania polityki społecznej w zakresie pomocy społecznej, którym jest ochrona osób najbardziej potrzebujących. To z tego powodu, kiedy pojawiające się jeszcze w zeszłym roku pierwsze oznaki kryzysu światowego spowodowały, że Rząd Rzeczypospolitej Polskiej musiał podjąć działania przygotowujące do przeprowadzenia nowelizacji budżetu na 2009 rok, dokonano tego z jak największą starannością i odpowiedzialnością za los rodzin i osób będących w najtrudniejszej sytuacji bytowej. Także z tego powodu, aby podczas prac nad nowelizacją budżetu zminimalizować dla gospodarstw domowych i rodzin polskich skutki głównych oszczędności, niezbędnych w warunkach kryzysu, Rząd musiał przede wszystkim zapewnić środki na wydatki obligatoryjne, które wynikają z obowiązujących przepisów prawa, na które składają się między innymi wypłacanie zasiłków stałych i okresowych. Zabiegano zwłaszcza o zabezpieczenie utrzymania przynajmniej na niezmińszonym poziomie finansowania podstawowych świadczeń z pomocy społecznej. W wyniku podjętych wysiłków, na chwilę obecną można stwierdzić, iż zagrożenia w realizacji zadań obowiązkowych w zakresie pomocy społecznej nie ma - i nie będzie województwa, w którym zabrakłoby środków na wypłatę tych świadczeń z tytułu pomocy społecznej, mimo dokonanych oszczędności wskazanych przez wojewodów.

Konkludując można uznać, iż w Polsce wszystkie przypadki ubóstwa skrajnego objęte są zakresem ustawowego działania pomocy społecznej. Katalog świadczeń z pomocy społecznej zawiera oferty (świadczenia pieniężne i niepieniężne), które pozwalają

na udzielanie tym osobom i rodzinom wszelkiej pomocy, jaką można zapewnić w aktualnym stanie finansów państwa. Działania podejmowane w ramach ustawy o pomocy społecznej uzupełniane są przez inne systemy świadczeń składkowych i nieskładkowych, zwłaszcza system świadczeń rodzinnych. Oczywiście nie można stwierdzić, że w Polsce nie ma niedostatku lub jego skrajnej postaci - ubóstwa. Polska razem z innymi krajami znalazła się w sytuacji zaostrzenia się trosk finansowych. W pomocy społecznej progi dochodowe stosowane do przyznawania niektórych świadczeń finansowych znalazły się naprawdę niepokojąco blisko minimum egzystencji i wynoszą: dla osoby samotnie gospodarującej wynosi 477 zł, zaś dla osoby w rodzinie 351 zł (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 lipca 2009 r. w sprawie zweryfikowanych kryteriów dochodowych oraz kwot świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej (Dz. U. Nr 127, poz. 1055 z 2009 roku).

Jednakże trzeba zauważyć, że nawet najbardziej dostosowane do sytuacji postępowanie w ramach systemu pomocy społecznej w ramach posiadanych do dyspozycji środków finansowych, tak aby możliwe było udzielenie możliwie najskuteczniejszej pomocy społecznej uwzględniającej nie tylko niedostatek materialny osób i rodzin, ale także ze względu na ich skomplikowaną sytuację socjalną, jest jednak pochodną otrzymanych do dyspozycji środków finansowych (nie tylko możliwych do zastosowania rozwiązań formalno prawnych) a te są owocem niezwykle trudnych decyzji podejmowanych w obliczu ogólnoświatowego kryzysu finansowego. Problem zatem tkwi nie tyle w rozwiązaniach formalno-prawnych co w pozostających do dyspozycji realnych środkach finansowych. Podniesienie progów dochodowych w pomocy społecznej oczywiście poszerzyłoby krąg osób kwalifikujących się do przyznania niektórych świadczeń z pomocy społecznej, lecz w sytuacji ograniczonych środków finansowych mogłoby także doprowadzić do braku możliwości udzielenia wsparcia finansowego tym osobom, które na skutek zmian formalno-prawnych zakwalifikowałby się do udzielenia niektórych świadczeń finansowych z pomocy społecznej. Zagwarantowanie potrzebnych środków pieniężnych nawet w przy obecnych rozwiązaniach ustawowych mogłoby znacząco podnieść skuteczność udzielanej pomocy społecznej, ponieważ obecny system pomocy społecznej jest systemem na tyle elastycznym, że pozwala na przyznanie pomocy finansowej w drodze wyjątku także osobom i rodzinom, których dochód przekracza progi dochodowe kwalifikujące do niektórych świadczeń z pomocy społecznej.

Grzegorz Maciejewski
MINISTER
WZ.
Maciej Maciejewski
SEKRETARZ STANU